

15. Слюсарчук В. В. Програмування занять з покращення фізичного стану дітей 8–10 років у процесі фізичного виховання : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. наук з фіз. вих. і сп. : спец. 24.00.02 “Фізична культура, фізичне виховання різних груп населення” / В. В. Слюсарчук. – Івано-Франківськ, 2012. – 21 с.
16. Фізична культура. Навчальна програма для спеціальних медичних груп загальноосвітніх навчальних закладів I ступеня / авт-укл. В. І. Майєр. – К, 2005. – 47 с.
17. Фізична культура. Програма для спеціальної медичної групи. 5–9 класи / Авт-укл. В. І. Майєр, В. В. Деревянко. – К., 2008. – 52 с.
18. Хекгаузен Х. Мотивация и деятельность / Х. Хекхаузен. – СПб. : Питер ; М. : Смысл, 2003. – 860 с.
19. Шаги к здоровью : основа для содействия физической активности в целях укрепления здоровья в Европейском регионе. – Копенгаген : Европейское региональное бюро ВООЗ, 2007. – 45 с.
20. Щорічна доповідь про стан здоров'я населення України та санітарно-епідемічну ситуацію : 2011 рік. – К., 2012. – 360 с.
21. Brehm B. A. Successful fitness motivation strategies / B. A. Brehm. – Windsor : Human Kinetics, 2004. – 188 p.
22. Kilpatrick M. Physical activity motivation : a practitioner's guide to self-determination theory / M. Kilpatrick, E. Hebert, D. Jacobsen // International Journ. of Sport Psychol. – Roma, 2002. – № 73 (4). – P. 36–41.
23. Moreno J. A. Motivation and performance in physical education : an experimental test / J. A. Moreno, D. González-Cutre, J. Martín-Albo, E. Cervelló // Journ. of Sports Science and Medicine. – 2010. – Vol. 9.1. – P. 79–85.
24. Mowling C. M. Student motivation in physical education : breaking down barriers / C. M. Mowling, S. J. Brock, K. K. Eiler // The Journ. of Physical Education, Recreation & Dance. – Reston, 2004. – Vol. 75. – P. 40–45.
25. Ntoumanis N. Motivation in physical education classes : a self-determination theory perspective / N. Ntoumanis, M. Standage // Theory and Research in Education. – Lawrence, 2011. – Vol. 7. 2. – P. 194–202.
26. Sas-Nowosielski K. Participation of youth in physical education from the perspective of self-determination theory / K. Sas-Nowosielski // Human Movement. – Warsaw : Versita, 2008. – P. 134–141.
27. Standage M. A model of contextual motivation in physical education : Using construct from self-determination and achievement goal theories to predict physical activity intention / M. Standage, J. L. Duda // Jour. Educ. Psychol. – 2003. – № 95 (1). – P. 97–110.
28. Sun H. Middle school students learning and motivation in physical education : a self-determination perspective / H. Sun. – Maryland : University of Maryland, 2007. – 233 p.
29. Yli-Piipari S. Relationships between physical education students motivational profiles, enjoyment, state anxiety, and self-reported physical activity / S. Yli-Piipari, A. Watt, T. Jaakkola, J. Liukkonen, J.-E. Nurmi // Journ. of Sports Science and Medicine. – 2009. – Vol. 8. – P. 327–336.

Рецензент: канд. психол. наук, доц. Курилюк С. І.

УДК 796.011+378.1

ББК 74.005.5

Тарас Надкерничний

ШЛЯХИ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРИНЦИПУ СВІДОМОСТІ ТА АКТИВНОСТІ ПІД ЧАС ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ СТУДЕНТІВ

В статті порушується проблема недостатнього рівня свідомого та активного ставлення студентів до процесу фізичного виховання. Автор, на основі аналізу та узагальнення наукових праць попередників, здійснює спробу обґрунтувати сенс, значення та засоби формування творчого ставлення університетів до занять. Наявність даного компонента в молодого покоління описується, як свідчення високої ефективності та досконалості навчально-тренувального процесу.

Ключові слова: *принцип свідомості та активності, творчість, формування творчого ставлення.*

В статті піднімається проблема недостаточного уровня сознательного и активного отношения студентов к процессу физического воспитания. Автор, на основе анализа и обобщения научных трудов предшественников, осуществляет попытку обосновать смысл, значение и способы формирования творче-

ского отношения универсантов к занятиям. Наличие данного компонента у молодого поколения описывается как свидетельство высокой эффективности и совершенства учебно-тренировочного процесса.

Ключевые слова: принцип сознательности и активности, творчество, формирование творческого отношения.

The problem of insufficient conscious and active attitude of the students to the process of physical education is raised. The author based on the analysis and summing up of scientific papers of the predecessors has attempted to justify the meaning, importance and means of the formation of students' creative approach to classes. The presence of this component in the younger generation is described as a sign of efficiency and excellence of educational and training process.

Keywords: principle of consciousness and activity, creativity, the formation of creative approach.

Постановка проблеми та аналіз результатів останніх досліджень. Враховуючи зниження рівня життя, погіршення екологічних умов, скорочення медичних і соціальних державних програм на перший план висувуються проблеми фізичного здоров'я сучасної молоді. Проте, як показують наукові дослідження [6], у студентів вищих навчальних закладів, спостерігається низька фізична підготовленість, не більш 7,3% мають сприятливий морфологічний статус, тільки 1–2% не мають хронічних соматичних захворювань, близько 80–90% мають відхилення в стані здоров'я. Більше того, значна частина юнаків за станом здоров'я не призивається на військову службу. Для виправлення цієї ситуації необхідно покращити ефективність процесу фізичного виховання молодого покоління.

Тут потрібно зауважити, що усі явища та події у природі і житті підпорядковані певним закономірностям і розвиваються відповідно до них. Таким вимогам підвладний і процес фізичного виховання. Пізнання цих закономірностей, їх вивчення допомогли виробити певні позиції, згідно з якими можна підвищити результативність навчального предмету “Фізична культура” і покращити картину здоров'я майбутнього суспільства загалом та сучасної молоді зокрема. Одна з таких вимог зазначає, що процес фізичного виховання повинен здійснюватись з активною участю в ньому студентів, з усвідомленням ними цінності занять фізичними вправами для їх всебічного розвитку.

Будь-яке навчальне заняття є ефективним лише тоді, коли студенти проявляють психічну та фізичну активність. Саме реалізація принципу свідомості забезпечить розуміння молоддю значення виконання фізичних вправ, важливість розв'язання поставлених завдань на занятті з фізичного виховання і активну поведінку універсантів на них. Викладач повинен керуватись даним принципом при проведенні занять, в протилежному випадку вони не принесуть жодної користі і всі зусилля будуть марними. Але, як показали результати проведеного нами анкетного опитування та педагогічного спостереження, на сьогоднішній день, педагоги, практично не здійснюють жодних зусиль для забезпечення свідомого та активного ставлення студентів до матеріалу, що вивчається. Причини цього різноманітні, але найвагомішою з них ми вважаємо незнання викладачем шляхів реалізації даного принципу та нерозуміння його ролі у фізичному вихованні універсантів.

Зауважимо, що проблемою свідомої і активної поведінки у навчально-виховному процесі займались Ю.Лимарева, М.Хасанов, Б.Шиян [8,12,14] та інші. В працях цих авторів здійснений лише загальний огляд обумовленого принципу і його шляхів реалізації, а отже, можна констатувати, що на сучасному етапі не існує науково обґрунтованої програми забезпечення свідомого та активного ставлення молодого покоління до фізкультурно-спортивної діяльності, здатної враховувати затрати часу й зусиль педагога і юнацтва, та одночасно забезпечити досягнення вагомих результатів. Викладене актуалізує тему нашого дослідження.

Мета дослідження – визначити ефективні шляхи реалізації принципу свідомості та активності під час фізичного виховання студентів.

Методи дослідження. Для досягнення поставленої мети ми здійснили теоретичний аналіз та узагальнення наукової літератури з теорії та методики фізичного виховання, педагогіки і психології, що дало можливість виділити проблему реалізації зазначених принципів у процесі фізичного виховання студентів, ознайомитись з працями попередників та стежити за найновішими розробками, які проводились за аналогічними або суміжними темами; розкрити зміст основних понять, що стосуються сфери нашого дослідження і, загалом, детально вивчити напрямки забезпечення свідомого та активного ставлення університетів до оздоровчо-спортивної діяльності.

Результати дослідження та їх обговорення. Формування інформаційно-технологічного суспільства, докорінні зміни в соціально-економічному, духовному розвитку держави потребують відповідних змін у системі навчання. Сучасна освіта, зорієнтована на інтеграцію в європейський простір. Розв'язання складних проблем сучасного соціально-економічного і політичного розвитку України в умовах ринкових відносин ставить перед вищими навчальними закладами завдання переходу до виховання активних, творчих, соціально зрілих особистостей, здатних самостійно здобувати знання.

Т.О.Бутенко [3] вважає, що саме принцип свідомості та активності повинен забезпечувати формування свідомих, громадян нашої країни, а також бути спрямований на розвиток пізнавальної діяльності студентів, на розуміння важливості отриманих знань й необхідності вміти вчитися далі, розвивати вміння й навички після закінчення вищого навчального закладу. Даний принцип є одним з основоположних у педагогіці нашого часу. Визначальне місце він займає і в історії вітчизняної освіти. Незважаючи на це, на сьогоднішній день викладач не завжди розуміє роль реалізації принципу свідомості та активності в навчально-виховному процесі.

Для початку визначимо, яке ж значення відіграє свідомість в навчальному процесі студентів? Науковці [2,4] зазначають, що свідомий характер людської діяльності виявляється в її плануванні, передбаченні результатів, регуляції дій, прагненні до її вдосконалення. Усвідомлення у навчанні – це розуміння необхідності сприйняття, засвоєння та застосування знань в певному обсязі, з певним ступенем глибини. Принцип свідомості органічно пов'язаний з активністю, ініціативністю та самостійністю студентів. Справжню суть людської освіти складають глибоко і самостійно осмислені знання, набуті шляхом інтенсивного напруження власної розумової діяльності. Саме в результаті роздумів, в результаті оцінки значущості мотиву-мети, аналізу зовнішніх труднощів і власних можливостей людина усвідомлено приймає розумне рішення про конкретну дію, конкретний рух. Вищим проявом свідомості у навчанні є успішне застосування знань, умінь та навичок на практиці, вміння аналізувати явища на основі засвоєного теоретичного матеріалу та здатність успішної організації самонавчання в подальшому. Людина через свідоме сприйняття, переломлення, перетворення інформації має викривати і знаходити свою незрілість, розкривати нові завдання та знаходити можливості їхніх реалізацій. Усвідомлена інформація, що стала внутрішнім надбанням особистості, має мотиваційне значення, яке не тільки визначає поведінку людини, але й спонукає її до глибокого самопізнання, формує потребу у самовихованні, обумовлює прагнення до кінцевого результату її діяльності.

Б.А.Ашмарін [11] з цього приводу зауважує, що свідоме навчання не може обмежуватися тільки розумінням студентами необхідності вчитися. Від підростаючого покоління вимагається розуміння прикладної цінності набутих знань і навичок. Це буде сприяти вихованню людей, що уміють використовувати свої фізичні можливості в рі-

зноманітних ситуаціях, при самих неочікуваних трудноцях, а не тільки в стандартних умовах спортивного залу і стадіону.

На думку М.Х.Хасанова [12] вже з перших занять необхідно привчати студентів свідомо ставитись до виконання фізичних вправ, виховувати ініціативу і самостійність, стимулювати розвиток творчих проявів. Універсанти мають усвідомити, що дисципліна “фізичне виховання” опирається на біологічні, психологічні, педагогічні, соціальні аспекти розвитку людини; усвідомити, що даний навчальний предмет є не авторитарним засобом підвищення фізичної активності молоді, а частиною процесу формування гармонійної особистості.

Проте, педагог повинен не тільки забезпечити розуміння студентами сутності поставлених перед ними завдань, але і зацікавити у їх вирішенні. На думку А.О.Артюшенко [1], викладач, плануючи зміст і організацію навчально-виховного процесу, повинен створити такі психолого-педагогічні умови, так пояснити і поставити завдання, щоб кожен студент розуміючи їхню важливість, самостійно прийняв рішення – я цього хочу, я це зможу, я це зроблю.

Реалізуючи принцип свідомості й активності, слід виховувати творче ставлення студентів до процесу фізичного виховання, ініціативу і самостійність. Це один з магістральних шляхів, який сприяє досягненню високих результатів на кожному занятті і впровадженню фізичної культури в повсякденне життя.

В.О.Моляко [9] під творчістю розуміє процес створення чогось нового для певного суб'єкта. Творчу діяльність, на думку вченого, можна охарактеризувати за такими параметрами, як суб'єкт (особистість) творчості, продукт творчості, умови, в яких протікає творчий процес. У творчості, вважає вчений, основними є оригінальність, новизна в діяльності, відмінність від створеного, раніше вже відомого.

На думку І.О.Середі [10], у фізичному вихованні творчі здібності розглядаються як особливі психологічні якості людини, що зумовлюють її успіх у різних сферах діяльності, в тому числі і в спорті. Це внутрішні умови, що дають змогу успішно діяти у будь-якому виді праці. Здібностям людини надається певна самостійність, що виступає поряд з іншими особливостями особистості.

Також творчі здібності розглядаються як знання і навички людини, її досвід. При такому підході з кожного студента можна виховати талановитого спортсмена, дати можливість йому засвоїти певну суму знань і набути необхідних навичок.

На думку Б.М.Шияна [14] основними прийомами, які забезпечують виховання творчого ставлення до занять фізичною культурою, є:

- озброєння студентів спеціальними знаннями, пов'язуючи їх із знаннями з інших предметів навчального плану вузу;
- використання на занятті взаємонавчання;
- виховання критичного ставлення до себе;
- залучення студентів до виконання ними обов'язків капітанів команд, чергових, груповодів;
- забезпечення емоційності занять;
- забезпечення різноманітності змісту занять з фізичного виховання;
- організація самостійних форм фізичного виховання студентів;
- забезпечення задоволеності універсантив навчальними заняттями;
- активність студентів на заняттях і поза ними повинна бути усвідомленою.

Л.В.Зубченко [5] до переліченого списку додає використання ігрового методу, яке, на думку автора, допомагає активізувати пізнавальну діяльність студентів, реалізувати творчі компоненти розвитку особистості. Проте, його застосування вимагає дотри-

мання певних вимог: гра повинна сприяти розв'язанню навчально-виховних завдань, ґрунтуватись на вільній творчості і самодіяльності молодого покоління, викликати позитивні емоції; підбираючи гру педагогу необхідно враховувати рівень розвитку студентів та їх інтереси.

Ми погоджуємось з думкою О.Б.Коломієць [7] про те, що одним з головних джерел формування творчого ставлення студентів до занять є інтерес до процесу та результату своєї праці. Якщо людина не буде зацікавлена у виконуваній діяльності, то, беззаперечно, вона не проявлятиме ініціативи, не прагнучиме до створення чогось нового, і весь процес навчання буде формальним. Автор стверджує, що для формування творчого ставлення необхідно оновлювати не лише зміст навчального матеріалу, але й методику його викладання.

А.Підкаساتний [13] вважає, що виховання творчого ставлення до занять можливо лише там де студенти проявляють необхідний рівень активності. Безперечно, якщо універсанти є пасивними, то вони без бажання будуть виконувати вказівки вчителя та “обов'язкову програму”, не кажучи вже про вияв ініціативи та продукування чогось нового, корисного. Таким чином, педагог повинен забезпечувати активне ставлення студентів до занять. Виховання творчої особистості відбувається тільки за умов включення її до діяльності.

Необхідно зазначити той факт, що створення умов творчої ініціативи та творчого пошуку в освітній взаємодії суб'єктів викладач-студент характеризуються наданням простору для самостійних рішень та дій універсанти, але з чіткою вимогою до дисципліни та беззаперечним імперативним впливом фахівця, який навчає в моменти виконання невірних рішень, або потенційно небезпечних рухових дій [12].

До провідних психологічних принципів виховання в молодого покоління творчого ставлення до занять фізичними вправами правомірно віднести:

- принцип активності особистості (постійне залучення обдарованої особистості до творчої діяльності);
- принцип дослідницької позиції (самостійне знаходження способу розв'язання проблем);
- принцип об'єктивації поведінки (переведення поведінки в процесі творчої діяльності з імпульсивного на об'єктивований рівень);
- принцип партнерського спілкування (визнання цінності особистості іншої людини, її думок, інтересів).

Реалізація цих принципів сприяє забезпеченню пріоритету психологічних засад при побудові освітніх технологій, спрямованих на гармонійне формування обдарованості особистості, яке передбачає: по-перше, розвиток як когнітивно-інтелектуальної (пізнавальної), так і духовно-моральної (ціннісно-сислової) сфери особистості; по-друге, своєчасну корекцію та поглиблення її самосвідомості; по-третє, врахування проявів індивідуально-типичної своєрідності кожної особистості.

У працях П.Торренса [15] виділені певні фактори поведінки викладача, які позитивно впливають на розвиток творчого ставлення студентів до занять. До них належать: забезпечення сприятливої атмосфери в процесі навчання; визнання цінності творчого мислення; заохочення самоповаги та вільного висловлення оригінальних ідей; змінення внутрішнього настрою по відношенню до кожного універсанта: потрібно бачити в кожному з них потенційні творчі здібності; вільне маніпулювання об'єктами та ідеями; нівелювання почуття страху перед оцінкою; вміння надавати конструктивну інформацію про креативний процес; вміння розвивати конструктивну критику.

Серед факторів, що здійснюють негативний вплив на креативність універсанти П.Торренс виділяє: авторитарні установки та авторитарне оточення; ригідність викла-

дача; примушування до конформізму; жорстке оцінювання; прояв сарказму; жорстку орієнтацію на успіх; ворожість до особистості з розвиненим дивергентним мисленням.

Необхідно звернути увагу на те, що характер діяльності викладача й студентів визначають методи, які використовуються у заняттях. Найбільш успішному вирішенню намічених навчальних завдань сприяє комплекс методів. Спочатку доцільно формувати знання, вміння і навички шляхом репродуктивної діяльності. В міру нагромадження студентами знань і рухового досвіду необхідно поступово запроваджувати елементи творчої діяльності, а потім все ширше практикувати самостійність і заохочувати ініціативу. Неможливо підготувати підрастаюче покоління до життя і самостійної фізкультурно-спортивної діяльності, якщо у процесі проведення занять не будуть використовуватись продуктивні методи роботи [14].

Висновок

Отже, творчість передбачає створення чогось нового, повну або часткову зміну традиційного. Проте, це нове повинне бути ефективним, значущим. Не будь-який набір букв створює слово; хаотичні дії з елементами новизни не будуть корисними. Діяльність, в тому числі і творча, повинна базуватись на сформованих знаннях, вміннях та навичках, набутому досвіді поведінки та їх обов'язковому осмисленню. З іншої сторони, по-справжньому свідоме та активне ставлення студентів до процесу фізичного виховання полягає не тільки в уважному сприйнятті поданої педагогом інформації та усвідомленому виконанні запропонованих фізичних вправ, але й у формуванні, на основі цих свідомих дій, бажання привнести щось нове, проявити ініціативу, показати своє бачення вирішення поставленого завдання, що визначається як творче ставлення до занять. Це один з магістральних шляхів реалізації принципу свідомості та активності, який сприяє досягненню високих результатів на кожному занятті і впровадженню фізичного виховання в повсякденне життя.

Наступним етапом нашого дослідження буде розробка експериментальної програми реалізації принципу свідомості та активності під час фізичного виховання університетів.

1. Артюшенко А. О. Змістово-орієнтаційна мобільність як складова функціональної структури довільного управління поведінкою і руховою діяльністю / А. О. Артюшенко // Вісник ЛНУ імені Тараса Шевченка, 2011. – № 4. – С. 86–94.
2. Бурлакова І. А. Формування ідеології здоров'я у студентів вищих навчальних закладів / І. А. Бурлакова // Основи здоров'я та фізична культура, 2007. – № 2. – С. 10–12.
3. Бутенко Т. О. Активні методи навчання у формуванні комунікативної компетентності студентів / Т. О. Бутенко // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту, 2009. – № 11. – С. 6–9.
4. Венгер О. П. Пізнавальна діяльність студентів у різних моделях навчання та її психологічна характеристика / О. П. Венгер // Вісник Національної академії Державної прикордонної служби України, 2012. – № 1. – С. 246–250.
5. Зубченко Л. В. Формування педагогічної творчості майбутніх вчителів фізичного виховання при використанні творчих педагогічних ігор / Л. В. Зубченко // Вісник Луганського національного університету ім. Т. Шевченка, Серія "Педагогічні науки". – 2010. – № 8. – С. 44–48.
6. Канішевський С. М. Науково-методичні та організаційні основи фізичного самовдосконалення студентства: Вид. друге, стереотипне / С. М. Канішевський. – К. : ІЗМН, 2012. – 270 с.
7. Коломієць О. Б. Розвиток творчої активності студентів як засіб підвищення якості підготовки фахівців / О. Б. Коломієць // Наукові праці Донецького національного технічного університету. Серія: педагогіка, психологія і соціологія, 2009. – № 3 (145). – С. 80–84.
8. Лимарева Ю. М. Реалізація принципу свідомості у навчанні студентів вищих навчальних закладів України (друга половина XIX століття): автореф. дис. на здоб. ступ. канд. пед. наук : 13.00.01 – "Загальна педагогіка та історія педагогіки" / Ю. М. Лимарева ; Мелітопольський держ. пед. ун-т ім. Б. Хмельницького. – Мелітополь, 2012. – 20 с.

9. Новікова О. В. Розвиток творчого мислення студентів в освітньому процесі / О. В. Новікова // Вісник Луганського національного університету ім. Т. Шевченка, Серія "Педагогічні науки". – 2011. – № 20, Ч. 1. – С. 88–99.
10. Середа І. О. Розвиток творчих здібностей учнів молодшого шкільного віку у процесі фізичного виховання : дис. ... канд. пед. наук: 13.00.07 – теорія і методика виховання : захищена 20.12.2011 / І. О. Середа ; Тернопільський нац. пед. ун-т ім. Володимира Гнатюка ; наук. кер. І. О. Омеляненко. – Тернопіль, 2011. – 184 с.
11. Теория и методика физического воспитания: учеб. пособие для студ. фак. физ. воспит. пед. ин-тов / под ред. Б. А. Ашмарина. – М. : Просвещение, 1979. – С. 94–97.
12. Хасанов М. Х. Формування свідомого ставлення до виконання фізичних вправ в процесі навчальних занять з дисципліни "Фізичне виховання" у студентів вищих навчальних закладів системи МВС / М. Х. Хасанов, М. І. Матвієнко // Вісник Чернігівського державного педагогічного університету імені Т. Г. Шевченка. – 2009. – №4. – С. 123–127.
13. Шевченко Ю. П. Розвиток творчості курсантів на заняттях з іноземної мови / Ю. П. Шевченко // Вісник Черкаського університету : [зб. наук. ст.]. Серія Педагогічні науки / М-во освіти і науки України, Черкаський нац. ун-т ім. Б. Хмельницького. – Черкаси : Видавництво ЧНУ ім. Б. Хмельницького, 2010. – № 181. – С. 149–154.
14. Шиян Б. М. Теорія і методика фізичного виховання школярів: підруч. для студ. вищих навч. закл. фіз. вихов. і спорту : в 2 ч., Ч. 1 / Б. М. Шиян. – Тернопіль : Навч. книга. – Богдан, 2001. – С. 111–121.
15. Шумакова Н. Б. Исследование творческой одаренности с использованием тестов Торренса / Н. Б. Шумакова, Е. И. Щелбанова, Н. П. Щербо // Вопросы психологии, 1991. – № 1. – С. 27–32.

Рецензент: канд. наук з фіз. вих., доц. Ковальчук Л. В.

ББК 75

УДК 796/799

Світлана Демчук

ШЛЯХИ ФОРМУВАННЯ МОТИВАЦІЇ НАСЕЛЕННЯ ДО СПОРТИВНО-ОЗДОРОВЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

У статті розкрито шляхи формування мотивації населення до занять фізичними і спортивними вправами. Розроблено функціональну модель залучення населення до спортивно-оздоровчої діяльності (СОД).

Ключові слова: мотивація до занять фізичною культурою, фізкультурно-оздоровча діяльність, модель залучення населення до СОД.

В статье раскрыты пути формирования мотивации населения до занятий физическими и спортивными упражнениями. Представлена функциональная модель привлечения населения до занятий спортивно-оздоровительной деятельностью.

Ключевые слова: мотивация до занятий физической культурой, физкультурно-оздоровительная деятельность (СОД), модель привлечения населения до СОД.

In this article the forming motivation ways of people to physical training are learned. The model of population attraction to physical-recreative activities is showed (PRA).

Keywords: motivation to physical training, physical-recreative activities, a model of population attraction.

Постановка проблеми та аналіз результатів останніх досліджень. Актуальність формування мотивації до занять фізичною культурою, як невід'ємної частини життя суспільства й окремої людини, пов'язана з проблемою біологічного існування людини. Сутність проблеми полягає в різкому зниженні фізичної активності населення. Здоров'я нації на сучасному етапі, в умовах технічного прогресу, перебудови промисловості та народного господарства, є найважливішою умовою її благополуччя. І це зрозуміло, тому, що здорова людина має більш високу працездатність, продуктивністю